

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobkyně : **B. T.**, nar., st. přísl. Mongolsko,
pobytem,

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy,**
sídlem Kaplanova 2055/4, Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.8.2019, č.j. KRPA-287205-17/ČJ-2019-000022-ZSV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje XX

1. Žalobkyně se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž bylo podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců rozhodnuto o jejím zajištění na dobu 90 dnů ode dne omezení osobní svobody za účelem správního vyhoštění do země původu, neboť v době kontroly nedisponovala povolením k pobytu a platným cestovním dokladem.
2. Žalobkyně v žalobě namítla porušení §§ 2, 3, 68 správního řádu a §§ 123b i 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Žalovaný přikročil k nejprísnější možné variantě donucovacího opatření za účelem vycestování žalobkyně, přestože se žalobkyně v minulosti nedopustila porušení právního řádu ČR a není tak důvod pochybovat o její důvěryhodnosti. V případě žalobkyně by postačovalo uložení povinnosti se zdržovat v místě určeném policií.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, ve správním řízení uvedla, že nemá žádné peníze a přespává v lese, byla proto vyloučena aplikace zvláštních opatření za účelem vycestování.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta s. ř. s. při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
5. Podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců „[p]olicie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud cizinec závažným způsobem porušil povinnost uloženou mu rozhodnutím o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.“
6. Podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců „[z]vláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území (dále jen „zvláštní opatření za účelem vycestování“) je a) povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly, b) složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území (dále jen „složitel“), nebo c) povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené“.
7. Důvod zajištění jako takový žalobkyně nespороvala, ostatně je dán skutečností, že žalobkyně do České republiky přicestovala bez platného cestovního dokladu a víza, kdy uvedla, že nemá finanční prostředky a pobývá v lese.
8. Soud se zcela ztotožnil se závěrem žalovaného o vyloučení aplikace zvláštních opatření za účelem vycestování jinak než zajištěním žalobkyně. Žalobou navržené uložení povinnosti se zdržovat na určitém místě nemá oporu ve skutkovém zjištění o absenci takového místa pobytu žalobkyně na území ČR, kdy les nelze považovat za místo pobytu, ve kterém by žalovaný mohl provést pobytovou kontrolu. Ostatně majetkové poměry žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje XX.

presumují její flexibilitu pobytu. Zajištění žalobkyně tak není otázkou posouzení její věrohodnosti, ale reálného stavu. Žalobkyně zřejmě vynaložila veškeré své prostředky na zajištění nelegálního vstupu do ČR, a proto nelze očekávat, že poté bude pasivně vyčkávat, aby byla opět vrácena do země původu. Proto lze konstatovat, že dosavadní chování žalobkyně (nelegální vstup do zemí EU, nedostatek finančních prostředků a s tím spojený pobyt v lese) generuje objektivní předpoklad vyhýbání se vyhoštění žalobkyně do vlasti. Krajiní opatření spočívající v zajištění žalobkyně je tak v dané věci zcela na místě.

9. Námitky spočívající v pouhém výčtu ustanovení správního řádu a zákona o pobytu cizinců nejsou řádně uplatněnými žalobními body, není z nich zřejmé, v čem konkrétně měl žalovaný porušit daná zákonná ustanovení ve vztahu k žalobkyni. Proto v této části není žaloba způsobilá založit soudní přezkum rozhodnutí žalovaného.
10. Na základě výše uvedeného soud neshledal důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
11. Výrok o náhradě nákladů v řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 20.9.2019

Mgr. Kamil Tojner v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje XX.

Shodu s prvopisem potrzuje XX.